

સુપ્રભાતમ्
સુરેણ પ્રા. લિટ
079-23226251

હાઇકુ

સલામી સવારની..

નિષ્ઠા, કર્તવ્ય ને દેશપ્રેમ, આપે નાનું વરસ,
તને તંકરાતી, મને શાંતિ, આપે નાનું વરસ,
પ્રેમભાગ સૌક્ય વિચાહદે રથાપે નાનું વરસ,
ઓંશર્ય ને શક્તિ, પ્રભુ-ભક્તિ, આપે નાનું વરસ...

વંદન સહ,
છે છાઈક શુલેચા
નૂતન વર્ષ...
(તૈને નૂતન વર્ષાભિનંદન)

પ્રભુ કૃષ્ણાયી,
નને મંગતમચ-
નૂતન વર્ષ...
આપું વર્ષ

ચિંતન

અહિંસા સુષ્ઠુતા વાણી સત્તયં શૌયં દયા ક્ષમા !
વર્ણિણા તેવ સામન્યો ધર્મ ઉચ્ચતે !!

ઉપરોક્ત શ્લોક અનિનુપુરાશમાંથી લેવામાં આવેલ છે.

કોઈ પણ પ્રકારની હિંસા ન કરવી, કોઈને પણ કંન ન પહોંચાડનું, મધુર વારી બોલવી, સત્ય ભાપડા કરનું, અંદર અને બહારથી પવિત્ર રહેનું અને શોયાચાર-નું પાલન કરનું, દીન પ્રયે દયા રાખવી તથા ક્ષમાશીલ રહેનું - આ ચારેય વર્ણો અને આશ્રમોનો સામાન્ય ધર્મ કહેવામાં આવ્યો છે.

“ધર્મ” ની સાચી વ્યાખ્યા ધર્મગુરુઓ પોતાના શિશ્યોને સંપ્રદાયિઓ પોતાના અનુયાયીઓને સમજાવતા કે કહેતા જ નથી બાધાચાર-ક્યાકાંડ-ક્યાકાલાપ-પંચ-સંપ્રદાયની ઓળખ માર્ગ બાસ પહેરવેશ ટીલા-ટપકાં આવાં ખોખાંથી ચિહ્નો દ્વારા માત્ર સુની સ્થાપના અને ‘ગાડી’ ટકાવા - નભાવવાની રમત જ છે.

અનિનુપરાશનો આ શ્લોક આપણને સાચા ધર્મની વ્યાખ્યા - સમજ આપે છે.

સુવિચાર

- તમારે પ્રારંભ કરવા માટે મહાન હોવાની જરૂર નથી...
પણ પ્રારંભ કરીને મહાનતા સુધી પહોંચ્યાનું છે - **અલાક્ષ નોંબ**
- જગ્યાતાન નહીં સંભાગ સકે તો કચા હે, લઘાત નહીં બદલ સકે તો કચા હે, કોશીશ તો બહુત કી થી મેરે હથોને, હાલાત નહીં બદલ સકે તો કચા હે - **અલિલ મેર્ચી**
- જગતનું નૂર સંપણ છે, કુસેપે રજાય ગયાં, ધર ગયાં, બુદ્ધિ ગઈ, શરીર કચાં અને ધન ગયાં - **જીવનસૂખ**
- પ્રેમ અને ધૂષા, કોષ અને કરણા, રાગ અને દેશ, સારુ અને ખરાબ, બને એક સાથે રહી શકે નહીં, બેમાંથી એકેને હિંદુનું પે - **ઓસ ભાવાચાર્ય**
- સંબંધમાં એકનું પાગલપન અને બીજાની વાસ્તવિકતા છે - **નવનિતિ**
- વિધાતા એ ઘેરેલી ગતિવિધિઓ બાદ જે કંઈ વધું ધર્મનું રહે તેને નસીબ કહે છે - **જર્મન કણેવત**
- આજનુંઓધાર : રામેટા ને સહેલ ગરમ કરી વિશ્વાલૂષા અને મરીનો ભૂલો છાંટીને ખાવાથી અજીવી મટે છે
(સંકલન : દિપક વી. આસાર)

બોધકાયા

આપણી ન્યાય કોરોનો સિદ્ધાંત છે કે કોઈ નિર્દોષને સજા ન થઈ તે જેણું - પુરાવા અને ચશ્મદીદ સાક્ષીને જ મહાય આપવામાં આવે છે - કોઈ કોરોંપત્રની ગાડી નીચે કચાયાદેલાને કદી ‘ન્યાય’ નથી મળ્યો - સમજૂતિ થઈ હોય! હિંદુની કલાકારો, ધનિષો, નાગાંકિત તેવાનો સામે કોઈ પુરાવાની મળાના - વિશીલો કાયદાનું કંપાની હોય તેણે જ આજાકાલ ‘ન્યાય’ નું કલેવર પણ બધે છે - હેતુ તો સુપ્રેમમાં જોગેને પણ ચૂંકવાયા પ્રાગે ‘ચંદ્ર’ જરૂરી જાહ્યાં છે.

ચુલાંના નસર્દીનાને કિમતી હીરો મળ્યો. મિયાં ઝૂદાના બદા તો હતા પણ આવો હીરો જોતો કેમ કરાય ધર્મ પ્રમાણો તો તેમને ચુલાંના ચોકાંનો હીરો મળ્યો. રાને કોણ સાંભળવાનું છે? મિયાંને મજા ગઈ - પુરાવામાં પોલાણ રાખી આજની પોલીસ ‘પ્રિયજનો’ ને ‘ન્યાય’ આપાવી દે છે એમ મુલાંના દીરાના ‘માલિક’ થઈ ગયા...

મિયાં કંપી કલીક કરુંદીન પાસે ગયા અને પોતાની દીચા થાથ ધર્મનું બંધન પણ કરું - વરીય કરે ગયા દિવસ મોટી રાત્રે ચોકાં જઈ મોટેદો બૂમ પાંચ વિશીલો રાખી અને બોલાબો પરે કરું - ‘મને હીરો મળ્યો છે’ પછી જો કો માલિક ન થાય તો હીરો તેની માલિકોનો થાય.

મિયાં કંપી કલીક કરુંદીન પાસે ગયા અને પોતાની દીચા થાથ ધર્મનું બંધન પણ કરું - વરીય કરે ગયા દિવસ મોટી રાત્રે ચોકાં જઈ મોટેદો બૂમ પાંચ વિશીલો રાખી અને બોલાબો પરે કરું - ‘મને હીરો મળ્યો છે’

એક જિજાસુ ભક્ત હતો.

કબીરજાને તે ભક્ત હતો.

એક દિવસ કબીરજાને પાસે આવ્યો સાથાની માગી:
‘કબીરજા, હું સંન્યાસી ભફું કે સંસારી?’

કબીરજાને કહ્યું : ‘જે કંઈ બનો તે બહુત અચ્છા બનો! આદર્શ બનો!’

સચોટપણે સમજાવતાં કબીરજાને પનીને બોલાવી અને દીયો પ્રગટીયાંથી લાવા કર્યું.

અજાવાનું હોવા હતાં પણ કંશું પણ બોલ્યા વિના દીવો કબીરજાને પાસે મૂળી દીખો દીખો. કબીરજાને હું પણ કબીરજાનું હોય તો ચશ્મદીદ બન્ધન થઈ હોય!

બન્ધું ઉંડાડકરાણ આપાવાને એંઝોનો કિંદું કેરેદેલી પર એક સંત પણ સાંભળી લાવ્યું હોય.

‘અંસી વર્ષ.’ સંત કહ્યું.

કબીરજાને ન્યાય કરુંદીન પાસે આ જ પ્રશ્ન પુછ્યો. સંત એ ગંભીર વધું હોય.

હેતુ તો કબીરે પૂછ્યું : ‘આપની ઉંમર કટેલી થઈ?’

એક જિજાસુ ભક્ત હતો.

એક દિવસ કબીરજાને પાસે આવ્યો સાથાની માગી:

‘કબીરજા, હું સંન્યાસી ભફું કે સંસારી?’

કબીરજાને કહ્યું : ‘જે કંઈ બનો તે બહુત અચ્છા બનો! આદર્શ બનો!’

સચોટપણે સમજાવતાં કબીરજાને પનીને બોલાવી અને દીયો પ્રગટીયાંથી લાવા કર્યું.

અજાવાનું હોવા હતાં પણ કંશું પણ બોલ્યા વિના દીવો કબીરજાને પાસે મૂળી દીખો દીખો. કબીરજાનું હોય તો ચશ્મદીદ બન્ધન થઈ હોય!

બન્ધું ઉંડાડકરાણ આપાવાને એંઝોનો કિંદું કેરેદેલી પર એક સંત પણ સાંભળી લાવ્યું હોય.

એક જિજાસુ ભક્ત હતો.

એક દિવસ કબીરજાને પાસે આવ્યો સાથાની માગી:

‘કબીરજા, હું સંન્યાસી ભફું કે સંસારી?’

કબીરજાને કહ્યું : ‘જે કંઈ બનો તે બહુત અચ્છા બનો! આદર્શ બનો!’

સચોટપણે સમજાવતાં કબીરજાને પનીને બોલાવી અને દીયો પ્રગટીયાંથી લાવા કર્યું.

અજાવાનું હોવા હતાં પણ કંશું પણ બોલ